

U G O V O R
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
BOSNE I HERCEGOVINE
O UREĐENJU IMOVINSKOPRAVNICH ODNOŠA

Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina (u dalnjem tekstu: ugovorne stranke),

- u želji da međusobne odnose urede u obostranom interesu,
- polazeći od načela utvrđenih Poveljom o ekonomskim pravima i dužnostima država, koju je Opća skupština Ujedinjenih naroda usvojila 12. prosinca 1974. godine,
- poštujući načelo suverenosti država i uzajamnosti,
- utvrđujući da se na teritoriju svake od ugovornih stranaka nalazi imovina koja pripada drugoj ugovornoj stranci, fizičkim osobama koje su državljeni druge ugovorne stranke i pravnim osobama čije je sjedište na teritoriju druge ugovorne stranke,
- pripadajući veliko značenje međusobnoj gospodarskoj suradnji,
- imajući u vidu potrebu poticanja suradnje na temelju ravнопravnosti i uzajamne koristi te unaprjeđenja međusobnih odnosa,
- radi uređenja međusobnih imovinskopravnih odnosa nastalih prije i nakon uspostave državne neovisnosti ugovornih stranaka,

sporazumjeli su se o sljedećem:

Članak 1.

Odredbe ovog Ugovora odnose se na razrješavanje imovinskopravnih odnosa koji su nastali prije i nakon uspostave državne neovisnosti ugovornih stranaka.

Datum uspostave državne neovisnosti Republike Hrvatske je 8. listopada 1991. godine, a Bosne i Hercegovine je 6. ožujka 1992. godine.

Članak 2.

Fizičke i pravne osobe jedne ugovorne stranke, koje su stekle pravo vlasništva i druga stvarna prava na pokretninama i nekretninama na teritoriju druge ugovorne stranke imaju na teritoriju te ugovorne stranke jednaku pravnu zaštitu pred sudovima i drugim državnim tijelima, kakva je zajamčena domaćim fizičkim i pravnim osobama.

Pod pravom vlasništva i drugim stvarnim pravima u smislu ovog Ugovora smatraju se i prava korištenja, upravljanja i raspolaganja stečena na sredstvima u društvenom vlasništvu.

Ako su sredstva u društvenom vlasništvu iz stavka 2. ovoga članka stečena zajedničkim ulaganjem pravnih, odnosno fizičkih osoba obju ugovornih stranaka, primijenit će se propisi o suvlasništvu, koji su na snazi na teritoriju one ugovorne stranke na kojem se sredstva nalaze, u omjeru koji se utvrđuje ovisno o doprinosu u zajedničkim ulaganjima.

U slučaju spora iz stavka 3. ovoga članka, nadležan je sud one ugovorne stranke na čijem teritoriju se ta sredstva nalaze.

Odredbe stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka ne odnose se na slučajeve koji su uređeni odredbama članaka 10., 11. i 12. ovoga Ugovora.

Članak 3.

Ugovorne se stranke obvezuju da će se u postupku osiguranja pravne zaštite fizičkim i pravnim osobama jedne ugovorne stranke, nadležna tijela druge ugovorne stranke pridržavati načela zakonite, brze i učinkovite zaštite.

Članak 4.

Ugovorne stranke omogućit će stjecanje prava vlasništva i drugih stvarnih prava i upis u zemljische knjige na svojem teritoriju fizičkim i pravnim osobama druge ugovorne stranke, ako je valjana pravna osnova stjecanja nastala do dana uspostave državne neovisnosti one ugovorne stranke na teritoriju koje se nekretnina nalazi, bez obzira na mjesto nastanka pravne osnove stjecanja.

Ugovorne stranke omogućit će stjecanje prava vlasništva i drugih stvarnih prava fizičkim i pravnim osobama druge ugovorne stranke i nakon uspostave državne neovisnosti ugovornih stranaka, uz uvjet uzajamnosti i sukladno propisima svake od ugovornih stranaka o stjecanju prava vlasništva stranaca.

Članak 5.

Fizičke i pravne osobe jedne ugovorne stranke izjednačene su u pogledu poreznih prava i obveza s pravnim i fizičkim osobama druge ugovorne stranke.

Članak 6.

Državljeni jedne ugovorne stranke koji imaju štedne uloge u bankama koje su imale sjedište na teritoriju druge ugovorne stranke prije i nakon uspostave državne neovisnosti ugovornih stranaka iz članka 1. stavka 2. ovog Ugovora, imaju isti pravni položaj glede štednih uloga kao državljeni ugovorne stranke u kojoj je štednja uložena.

Članak 7.

Fizičke i pravne osobe jedne ugovorne stranke kojima je na teritoriju druge ugovorne stranke nadležno državno tijelo oduzelo motorno vozilo nakon datuma iz članka 1. stavak 2. ovog Ugovora, a tijekom ratnih djelovanja, imaju pravo na povrat ili na novčanu naknadu za oduzeto vozilo prema njegovu stanju u trenutku oduzimanja s obzirom na tip vozila i godinu proizvodnje.

O zahtjevu vlasnika za povrat ili novčanu naknadu odlučuje nadležno državno tijelo. Zahtjev se može podnijeti u roku od godine dana od dana potpisivanja ovog Ugovora. Nepodnošenjem zahtjeva u tom roku prestaje pravo na povrat i na isplatu novčane naknade prema odredbama ovog članka.

Zahtjev za povrat ili isplatu novčane naknade za oduzeto motorno vozilo može se podnijeti neposredno, poštom ili putem diplomatskog odnosno konzularnog predstavnništva.

Uz zahtjev za povrat ili isplatu novčane naknade vlasnik je dužan priložiti dokaz o državljanstvu – za podnositelja fizičku osobu, odnosno dokaz o sjedištu – za podnositelja pravnu osobu, dokaz o vlasništvu vozila ili zapisnik o oduzimanju vozila.

Nadležno državno tijelo dužno je odlučiti od zahtjevu vlasnika najdulje u roku od godine dana od dana podnošenja zahtjeva. U odluci o povratu ili isplati novčane naknade za oduzeto motorno vozilo odredit će se ispunjenje činidbe u roku od mjesec dana. Odluka nadležnog tijela ovršna je isprava.

Nadležna državna tijela u smislu ovog članka u Republici Hrvatskoj su Ministarstvo obrane i Ministarstvo unutarnjih poslova, a u Bosni i Hercegovini Federalno ministarstvo obrane, Federalno ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo obrane Republike Srpske, Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Srpske i Policija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Članak 8.

Ugovorne stranke u skladu s propisima važećim u svakoj od ugovornih stranaka, te u skladu s odredbama ovog Ugovora, uređuju imovinskopravni položaj pravnih osoba i drugih pravnih oblika s društvenim kapitalom sa sjedištem u jednoj od ugovornih stranaka, koju su osnovale pravne osobe i drugi pravni oblici sa sjedištem na teritoriju druge ugovorne stranke kao i pravnih osoba koje su imale društveni kapital i koje su dovršile postupak pretvorbe sukladno unutarnjem zakonodavstvu te ugovorne stranke.

Društvenim kapitalom smatra se kapital propisan unutarnjim zakonodavstvom ugovornih stranaka.

Članak 9.

Ugovorne stranke suglasne su da prigodom uređenja imovinskopravnog položaja pravnih osoba iz članka 8. ovog Ugovora treba polaziti od zatečenog činjeničnog i pravnog stanja na datume iz članka 1. stavka 2. ovog Ugovora.

Ulaganja društvenog i drugog kapitala pravne osobe druge ugovorne stranke pri ili nakon osnivanja određuju udio pravne osobe druge ugovorne stranke u kapitalu pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka, sukladno članku 12. ovog Ugovora.

Članak 10.

U skladu s polaznom osnovom iz članka 9. ovog Ugovora, kod pravnih osoba koje su imale status samostalne pravne osobe u jednoj od ugovornih stranaka i koje su se na temelju važećih propisa pripojile ili spojile s pravnim osobama u drugoj ugovornoj stranci i tim pravnim osobama nenaplatno prenijele svoju imovinu (npr. bivše radne organizacije i osnovne organizacije udruženog rada), stranke su suglasne da je riječ o kapitalu stečenom i stvorenom na teritoriju ugovorne stranke prije pripajanja, osim kapitala iz stavka 2. ovoga članka.

Uložena sredstva pravne osobe druge ugovorne stranke prije ili nakon pripajanja u pravnu osobu koja se pripojila, određuju udio pravne osobe druge ugovorne stranke u kapitalu pripojene pravne osobe sukladno članku 12. ovog Ugovora.

Članak 11.

Kod pravnih osoba registriranih na teritoriju jedne od ugovornih stranaka, a osnovanih od imovine poslovnih jedinica i drugih organizacijskih oblika bez svojstva pravne osobe (predstavništva, trgovine i sl.) pravnih osoba sa sjedištem na teritoriju druge ugovorne stranke, ugovorne stranke suglasne su da je bez obzira na mjesto registracije riječ o kapitalu u vlasništvu osnivača, pravne osobe druge ugovorne stranke, osim kapitala iz stavka 2. ovoga članka.

Uložena sredstva pravne osobe druge ugovorne stranke u pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka određuju udio pravne osobe druge ugovorne stranke u kapitalu te pravne osobe.

Članak 12.

Ugovorne stranke suglasne su da će omjer uloženih sredstava u pravnim osobama iz članaka 10. i 11. ovog Ugovora utvrditi Zajedničko povjerenstvo sastavljeno od po pet predstavnika svake ugovorne stranke. Predstavnike svake od ugovornih stranaka u Zajedničkom povjerenstvu odredit će Vlada Republike Hrvatske, odnosno Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u roku od 30 (trideset) dana od dana potpisivanja ovog Ugovora.

Zajedničko povjerenstvo će donijeti poslovnik o svom radu u roku od 30 (trideset) dana od dana osnivanja.

Sva uložena sredstva iz članaka 10. i 11. ovog Ugovora su osnova za utvrđivanje visine kapitala pravnih osoba i vlasničkih udjela ulagatelja.

Sve osobe, državna i druga tijela koji raspolažu ispravama i drugim podacima potrebnim za provedbu stavka 3. ovoga članka dužni su ih dostaviti Zajedničkom povjerenstvu.

U slučaju da članovi Zajedničkog povjerenstva ne mogu postići sporazum glede procjene vrijednosti uloženih sredstava i utvrđivanja vlasničkih udjela u kapitalu pravnih osoba, procjena odnosno utvrđivanje povjerit će se neovisnoj instituciji koju će sporazumno odrediti.

Pravne osobe iz članka 11. ovog Ugovora, dužne su sukladno utvrđenoj visini kapitala i vlasničkih udjela u roku od 30 (trideset) dana od dana utvrđenja, podnijeti prijedlog za upis promjena u sudski registar. U suprotnom, upis će provesti sud na prijedlog Zajedničkog povjerenstva.

Odredbe prethodnih stavaka ovoga članka neće se primjeniti ako se ulagatelji u pravnu osobu iz članka 10. i 11. ovog Ugovora drugačije dogovore u pisanim oblicima, a to potvrdi Zajedničko povjerenstvo. Ugovor koji ne potvrdi Zajedničko povjerenstvo ne proizvodi pravne učinke.

Članak 13.

Od dana stupanja na snagu ovog Ugovora Hrvatski fond za privatizaciju i Agencija za privatizaciju Federacije Bosne i Hercegovine, Direkcija za privatizaciju Republike Srpske i nadležna institucija za privatizaciju Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine neće raspolagati s dionicama ili udjelima na koje se odnose odredbe ovog Ugovora.

Članak 14.

Na pravne osobe koje su nakon uspostave državne neovisnosti ugovornih stranaka na teritoriju jedne ugovorne stranke svojim sredstvima osnovale osobe iz druge ugovorne stranke, primjenjivat će se propisi ugovorne stranke na teritoriju koje je pravna osoba osnovana.

Članak 15.

Ugovorne stranke su suglasne da će pravne osobe koje su ovlaštenici prava po unutarnjem pravu ugovornih stranaka sa sjedištem na teritoriju jedne ugovorne stranke koje imaju stanove na kojima postoji ili je postojalo stanarsko pravo na teritoriju druge ugovorne stranke, te stanove prodavati u skladu s unutarnjim zakonodavstvom kojim je uređeno ovo područje, s tim da 35% kupoprodajne cijene, koja će se utvrditi u EUR-ima na dan sklapanja ugovora, pripada prodavatelju.

Isplatu dijela kupoprodajne cijene stana iz stavka 1. ovog članka za stanove koji se nalaze na teritoriju Republike Hrvatske obvezan je izvršiti kupac stana. Isplatu dijela kupoprodajne cijene iz stavka 1. ovoga članka za stanove koji se nalaze na teritoriju Bosne i Hercegovine obvezna je izvršiti Federacija Bosne i Hercegovine za stanove koji se nalaze na njenom području, Republika Srpska za stanove koji se nalaze na njenom području i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine za stanove koji se nalaze na njegovom području.

Zahtjev za isplatu dijela kupoprodajne cijene stana koji se nalazi na teritoriju Bosne i Hercegovine, pravna osoba iz stavka 1. ovog članka može podnijeti od dana potpisivanja ovog Ugovora, a najkasnije u roku od godine dana od dana stupanja na snagu Ugovora Federalnom ministarstvu financija, Ministarstvu financija Republike Srpske ili Odjelu za budžet i financije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ovisno o tome na čijem području se stan nalazi. Nepodnošenjem zahtjeva u tom roku prestaje pravo na isplatu dijela kupoprodajne cijene stana.

Uz zahtjev se prilaže original ili ovjerena kopija ugovora o kupoprodaji stana koji mora sadržavati podatke o ugovornim strankama (naziv, ime i prezime, sjedište, adresa), podatke o lokaciji stana (mjesto, naziv entiteta ili distrikta) i kupoprodajnu cijenu stana.

Zahtjev se može podnijeti neposredno, poštom ili putem diplomatskog odnosno konzularnog predstavništva.

Nadležno tijelo dužno je odlučiti od zahtjevu najdulje u roku od godinu dana od dana podnošenja zahtjeva.

U Odluci o isplati dijela kupoprodajne cijene stana odredit će se valuta, način isplate i rok isplate koji ne može biti dulji od mjesec dana. Ova odluka je ovršna isprava.

Članak 16.

Ugovorna stranka koja je preuzela ili omogućila preuzimanje trećim osobama imovine bivših društvenih pravnih osoba i drugih organizacijskih oblika druge ugovorne stranke, toj pravnoj osobi ili njezinom pravnom slijedniku vratiti će preuzetu imovnu ili, ako vraćanje nije moguće, isplatiti joj naknadu u skladu s normama građanskog i međunarodnog prava.

Ako je pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka prestala postojati naknada će se isplatit ugovornoj stranci čija je to bila pravna osoba.

Članak 17.

Ugovorne stranke se obvezuju da neće poduzimati nikakve radnje kojima bi se oduzimala ili ograničavala prava utvrđena ovim Ugovorom.

Članak 18.

Svaki spor koji bi mogao nastati u svezi s tumačenjem ili primjenom ovoga Ugovora, a ugovorne stranke ga ne rješe sporazumom, na prijedlog jedne od ugovornih stranaka rješavat će Stalni arbitražni sud u Den Haagu.

Članak 19.

Ovaj Ugovor stupa na snagu danom primitka zadnje obavijesti ugovornih stranaka diplomatskim putem o ispunjenju uvjeta koji su predviđeni unutarnjim propisima za stupanje na snagu ovog Ugovora.

Ovaj Ugovor sklopljen je na neodređeno vrijeme.

Svaka ugovorna stranka može ovaj Ugovor otkazati diplomatskim putem u pisanim oblicima, s otkaznim rokom od šest mjeseci.

Ovaj Ugovor potpisani je u _____ dana _____ 2005. godine, u dva izvornika, svaki na hrvatskom jeziku i na službenim jezicima Bosne i Hercegovine: na bosanskom jeziku, hrvatskom jeziku i srpskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

ZA BOSNU I HERCEGOVINU